

przed tą stroną strony komiksowe z Pamiętnika w układzie pionowym

P1

1	2	
3		
4	5	6

K1

Leżąca na podłodze kartka papieru zapisana piórem. Pomieszczenie puste. Kolory na kadrze stłumione. Łóżka posłane Data 4 sierpnia. treść:

Ma karabin. – Dlaczego stoi i patrzy spokojnie?

Nie ma rozkazu.

A może był za cywila nauczycielem na wsi, może rejentem, zamiataczem ulic w Lipsku, kelnerem w Kolonii?

Co by zrobił, gdybym mu kiwnął głową? – Przyjaźnie ręką pozdrowił?

Może on nie wie nawet, że jest tak, jak jest?

Mógł przyjechać wczoraj dopiero z daleka...

K2

Korczak się budzi na swoim łóżku. Dzieci jeszcze śpią.

Narracja: 5 sierpnia 1942.

K3

Rzut na dużą salę. Wszyscy wstają. Korczak, Stefa i inne osoby z obsługi sierocińca (Balbina Grzyb, Sabina Lejzerowicz, Natalia Poz, Róża Lipiec-Jakubowska, Dorota Solnicka, Różna Azrylewicz-Sztokman, Henryk Azrylewicz, Henryk Asterblum) pomagają dzieciom się ubrać, pakują chlebaki. Robią jedzenie. Widać, że wszyscy są wychudzeni i zmęczeni.

Narracja: Tego dnia miały być "ewakuowane na wschód" wszystkie pozostałe w getcie sierocińce.

Dymek Stefa: Pobudka dzieci. Myjemy się i ubieramy.

K4

Dzieci się myją w miskach. Inne się ubierają.

K5

Stefa Wilczyńska rozdaje dzieciom kanapki i butelki z wodą.

Dymek Stefa: To na drogę, na drogę...

K6

Korczak stoi w rogu przy drzwiach, ma na sobie ubrany już zielony fartuch. W rękach trzyma sztandar - trójkątny - Widzimy tylko jedną stronę jego - zielony z konturami koniczynki namalowanymi na nim. (Druga strona będzie naprzemian widoczna podczas kolejnych kadrów - to Gwiazda Dawida na białym tle). Patrzy przed siebie, w dal.

Korczak dymek: Przyszedł czas na starca, by porzucić i to miejsce.

P2

1		
2		
3	4	5

K1

Przód domu na Siennej 16, gdzie mieści się sierociniec tuż przed wywózką.

<http://warszawyhistoriaukryta.blogspot.com/2014/08/sienna-16-zydowski-dom-sierot.html>

K2

Przed budynek zaczynają wychodzić wszyscy mieszkańcy sierocińca.

K3

Dzieci przy pomocy opiekunów ustawiają się w szeregi po 5.

K4

Niech na obrazku jeden z 10-11-latków trzyma w rękach z przodu flagę.

K5

Ustawiona równo kolumna wyrusza. Na przedzie Korczak trzymający za ręce chłopczyka i dziewczynkę. Potem dzieci. Na końcu Stefa. Pozostali opiekunowie regularnie rozstawieni po obu stronach kolumny dzieci na całej jej długości.

P3-4

K1

Rozkładówka - niech będzie widać mapę getta i że kolumna idzie jak po mapie z ulicy Siennej na Dziką (Umschlagplatz).

K2

Obrazek twarzy kilku ludzi patrzących na kolumnę, wśród nich Władysław Szpilman.

Dymek myślenia od Szpilmana: Po SS-man na przedzie widać, że kocha dzieci, szczególnie te, które zaraz ma wyprawić na tamten świat.

K3

Rzut przez okno na puste sale sierocińca.

Narracja: Dom sierot rankiem 5 sierpnia wyruszył w drogę na Umschlagplatz.

P5

1	2
3	4
5	

Na kolejnych kadrach niech do Korczaka i jego sierot dołączają kolejne sierocińce. Spod nóg niech dźwięczą onomatopeje szurania nóg.

K1

Dołączają do nich z bocznej uliczki chłopcy z internatu dla chłopców Arona Konińskiego. (Pan w garniturze, nie ma zdjęć, razem z żoną idzie)

Narracja: Do pochodu dołączały kolejne sierocińce. Internat chłopięcy Arona Konińskiego.

K2

Starsza pani (50-kilka lat) z dziewczynkami dołącza z innej ulicy.

Narracja: Salomea Broniatowska z internatu da dziewcząt dołącza ze swoimi podopiecznymi.

K3

Dołącza starszy pan Szternfeld z chłopcami.

Narracja: Idą też dzieci z internatu Centosu, prowadzonego przez pana Szternfelda.

K4

Pochód w przedzie, widać Korczaka zgarbionego. W tle ludzie, wśród nich Irena Sendlerowa z łzami w oczach, okolice Żelaznej i Leszna.

Dymek myśli Sendlerowej: Boże drogi, jakież on schorowany, i te wszystkie dzieci.

K5

Szeroki plan - widać na czele Korczaka, a z nim mnóstwo dzieci i pracowników sierocińców, szpitali, przytułków. Z boków niech latają mundurowi policji żydowskiej i SS-mani.

Narracja: Tego dnia postanowiono wysiedlić większość wychowanków sierocińców i schorowanych dzieci. Ich opiekunowie poszli z nimi. Nie tylko Korczak.

P6

1		
2	3	4
5	6	7

K1

Szeroki plan na Umschlagplatz. W rogu siedzi Korczak na walizeczce. Mnóstwo dzieci stłoczonych na ziemi. Dorosłych wychudzonych ludzi. Do Korczaka podchodzi człowiek w lekarskim fartuchu - Nachum Remba. (Można skorzystać ze zdjęć przedstawiających wywózki z Umschlagplatz)

Narracja: Po prawie czterogodzinnym marszu na Umschlagplatz rozpoczęło się oczekiwanie na załadunek do wagonów.

K2

Korczak i Nachum Remba (<http://www.holocaustresearchproject.org/revolt/remba.html>) stoją przy drzwiach. Rozmawiają.

Remba dymek: Panie Henryku, chodźmy do gminy, może uda się podjąć interwencję i powstrzymać wywózkę do następnego dnia.

Korczak dymek: Panie Remba, nie opuszczę swoich dzieci ani na chwilę. Niestety trzeba dać pokrycie na to, co w ciągu mego życia wyznawałem i głosiłem, to jest wierności dziecku - człowiekowi.

K3

Gestapo z karabinami i żydowska policja z pałkami zaczynają ładować ludzi do wagonów - wagony towarowe, podstawione pod nie drewniane rampy, po których idą ludzie.

Narracja: Załadunek zaczął się w godzinach popołudniowych.

K4

Korczak z dziećmi i opiekunami wchodzi do wagonu. Dumnie uniesiona głowa, ale ciało zgarbione.

Dymek Korczaka: Trzeba się przygotować do długiej, dalekiej, niebezpiecznej podróży. Chodźmy.

K5

Widzimy, że na skraju placu Igor Newerly krzyczy. W dali widać wagon i Korczaka w drzwiach.

Dymek krzyku Igora: (niewyraźny)

K6

Korczak z dużą ilością dzieci w drzwiach. Widać jego uśmiechniętą twarz obróconą przodem do kadru.

Dymek Korczak: Muszę jechać!

K7

Znikają w ciemnym wagonie. Widać policjantów żydowskich zamykających drzwi. Niech drzwi będą w połowie zamknięte już.

1	
	2
	3
	4

K1

Rozkładówka. Jedzie pociąg. Lokomotywa parowa. Za nią wagony towarowe. Zakratowane małe okna. Drewniane drzwi. W tle od lewej do prawej niech zmieniają się zabudowania od dużych miejskich kamienic, po domki z przedmieść i pola.

Narracja: W trakcie "ewakuacji" getta w lipcu-wrześniu 1942 roku, wywieziono do Treblinki ponad 250 tysięcy Żydów.

K2

Czarny dym z komina niech zasnuwa część wagonów.

K3

Jeszcze więcej zadymione.

K4

Całość zadymiona. Widać tylko peron i napis Treblinka.

Narracja na dole: Obóz zagłady w Treblince pochłonął ponad 700 tysięcy ofiar.

P9

1
2

K1

Na kadrze pusty dworzec w Treblince - od frontu, napis na dworcu Treblinka. Widać tor, peron. Z tyłu ciemność i pustka.

(<https://polska-org.pl/7620378,foto.html>)

Narracja: Korczak, Wilczyńska, pozostały personel i dzieci z sierocińca oraz tysiące innych ludzi zostało zamęczonych 5 lub 6 sierpnia 1942 roku.

K2

Symboliczny cmentarz kamieni w Treblince (<https://www.alamy.com/stock-photo-monumental-stone-at-treblinka-commemorating-janusz-korczak-henryk-56187986.html>).

Narracja: Pozostały po nich tylko wspomnienia. Ale imię Janusza Korczaka mieści w sobie i symbolizuje męczeństwo ich wszystkich.